

וְקוֹרְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְצַרֵף מַחֲשָׁבָה טוֹבָה לְמַעֲשֵׂה. (רמ"ק)
 והקב"ה מצרף את מחשבת הצדיק למעשה וכולם זוכים לעלות על ידו (רמ"ק) וּבָרָא
 אָדָם וּבִהְמָה תוֹשִׁיעַ יְיָ. ועי"כ יתקיים הפסוק אדם ובהמה תושיע ה' דהיינו
 שע"י הצדיק שהוא אדם יושיע ה' גם את הבהמה שהם עמי הארץ (רמ"ק) קָמוּ כָּל־הוֹ
 תַנְאִין וְאִמּוֹרָאִין לְגַבִּיּהּ, וְאָמְרוּ כָּל־הוֹ בְּקִלָּא חָדָא, קמו
 כל התנאים והאמוראים לפני הרעיא מהימנא ואמרו כולם בקול אחד אַנְתָּה הוּא
 רְעִיא מְהִימְנָא, דְּאִית לָךְ רִשׁוּ לְמַעְבַּד פֶּל דָּא, אתה הוא
 הרועה הנאמן שיש לך רשות לעשות את כל זה שהוא לקשר את כל עם ישראל שיעלו על
 ירך דְּאִנְתָּה שְׁקִיל לְכָל יִשְׂרָאֵל, שאתה שקול כנגד כל עם ישראל וּבְגִין
 דָּא שְׁלַח לָךְ קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא בִּינְיָיְהוּ. ומשום כך שלח אותך
 הקב"ה ביניהם של עם ישראל בכדי להושיע אותם ולעלות לתקנם (ע"כ רעיא מהימנא).

תוספתא

זאת תורת העולה צריך האדם בלילה לשרוף את הקליפות ואת המחשבות
 הרעות

זאת תורת העולה (ויקרא ו). אָמַר רַבִּי חֵיִיא, הֵאִי קָרָא
 אוֹקִימְנָא לִיּה בְּהֵאִי גְוֹנָא, את הפסוק הזה כבר ביארנו אותו
 בזה האופן זאת תורת: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. שהיא השכינה שהיא
 נקראת כנסת ישראל שיש בה כח לבער את הקליפה שגורמת למחשבות הרעות (רמ"ק)

הַעוֹלָה דָּא הָעוֹלָה הִיא מִחֲשָׁבָה רָעָה, דְּאִיהִי סִלְקָא עַל
 רְעוּתָא דְּבַר נָשׁ, שֶׁהִיא עוֹלָה עַל רִצּוֹנוֹ שֶׁל הָאָדָם לְאִסְטָאָה לִּיהִי
 מֵאַרְחָא דְקִשׁוּט. לַהֲטוֹת אוֹתוֹ מִדֶּרֶךְ הָאִמֶּת שֶׁל הַתּוֹרָה לְדֶרֶךְ שֶׁל עֲבוּדָה זֶרָה

דְּהֵיִינוּ דְקוֹת רוּחַ הַחִיצוֹנִית שֶׁנִּדְבַקַת בְּמַחֲשָׁבָה וּמִטְרִידָה אוֹתוֹ בְּהַרְהוּרִים רְעִים לְפַעוּל
 עֲבִירָה בְּמַעֲשֵׂה (רמ"ק) הִיא הָעוֹלָה: הִיא הִיא דְּסִלְקָא וְאִסְטָיָה
 לִיהִי לְבַר נָשׁ, בְּעֵי לְאוּקְדָא לִיהִי (דף ל' ע"א) בְּנוֹרָא. שֶׁהַקְּלִיפָה

הַזֹּאת הִיא זֹאת שֶׁעוֹלָה וּמִטָּה אֶת הָאָדָם (רמ"ק) וְצָרִיךְ לְשַׁרוֹף אֶת הַקְּלִיפָה הַזֹּאת בְּאֵשׁ
 בְּגִין דְּלֹא יִתְיַהֵיב לִיהִי וְדוּכְתָא לְאִסְטָאָה, בְּכַדֵּי שְׁלֹא יִנְתֵן לָהּ
 מְקוֹם וּכַח לַהֲטוֹתוֹ וּבְגִין כֶּךָ עַל הַמְּזִיבָתָּה וּמִשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב בְּפִסּוּק עַל הַמְּזוּבָּח
 דְּהֵיִינוּ שַׁע"י שְׂרִיפַת הָעוֹלָה נִשְׂרִיפַת גַּם הַקְּלִיפָה שֶׁל הַמַּחֲשָׁבָה הַרְעָה כָּל הַלִּילָה.

מֵאֵן לִילָה. דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי זֹאת מִי זֹאת שֶׁנִּקְרָאת
 לִילָה וּמִשִּׁיב שְׁלִילָה הִיא הַשְּׂכִינָה הַנִּקְרָאת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְכֵן הִיא נִקְרָאת זֹאת (רמ"ק)
 לְאִתְדַבְּאָה בַּר נָשׁ מִהָהוּא רְעוּתָא. שֶׁמִּלְבַּד שֶׁצָּרִיךְ לְהַעֲבִיר וּלְשַׁרוֹף
 אֶת הַקְּלִיפָה הַרְעָה, עוֹד צָרִיךְ שֶׁהַשְּׂכִינָה תִּבּוֹא לְטַהֵר וּלְכַפֵּר עַל הָאָדָם מֵאוֹתוֹ הַרְצוֹן הַרַע

של הקליפה (רמ"ק).

ע"י שריפת העולה כל הלילה המלכות שנקראת לילה היא מעבירה את כל הפגם של המחשבות הרעות ושורפת אותם בנהר של האש

עַל מוֹקְדָה, בְּגִין דְּנִהַר דֵּי נוֹר [כח] אֵיהּ אֲתֵר לְאוֹקְדָא, לְכָל אֵינוֹן דְּלֵא קַיִימֵי בְּקִיּוּמֵיהוּ, לפי שהנהר של האש הוא

המקום שראוי לשרוף בו את כל אותם אלו שלא עומדים במעמדם דהיינו שהם שרי אומות העולם שע"י שמעבירים אותם באותו נהר של האש ואז הם נופלים ממעמדם (רמ"ק)

דִּהָא עָאלין לֹון בְּהָהוּא נוֹרָא דְדְּלִיק וּמְעַבְרֵי שוּלְטָנֵיהוֹן מְעַלְמָא. שהרי מכניסים אותם באותה האש השורפת וע"י אותו

הנהר מעבירים את שלטונם מהעולם וּבְגִין דְּלֵא תִשְׁלוּט (ס"א אֶצְטְרִיךְ) ובכדי

שלא תשלוט המחשבה הרעה של האדם צריך שיתקיים הפסוק שישרפו את העולה **עַל מוֹקְדָה כָּל הַלֵּילָה, וְאֶת־כַּפֵּיָא וְלֵא שְׁלֵטָא.** ועי"כ צד הטומאה

נכנע ולא שולט עוד בעולם כי ע"י שריפת העולה כל הלילה המלכות שנקראת לילה היא מעבירה את כל הפגם של המחשבות הרעות ושורפת אותם בנהר של האש שהוא נקרא מוקדה של המלכות (רמ"ק) (ע"כ תוספתא).

ארבע קליפות שמסובבות את השכינה

כְּתִיב (מלכים א יט) כתוב בפסוק על אליהו הנביא שהלך אל הר האלהים חורבה **וְהָיָה יְיָ עִבֵר וְגו' וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחֹזֶק וְגו' [כט].** ומפרש

אור הרשב"י

[כח] ומקומו של הנהר ההוא הוא במדור

השלישי במדורים שבעולם היצירה כמבואר [כט] וכתוב בהמשך הפסוק לא ברוח ה', ואחר

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

רוח גדולה דאמרן, וכתיב לא ברוח יי'. שהיא הקליפה הראשונה שאמרנו שהיא רוח סערה ועל זה כתוב בפסוק לא ברוח ה' ואח"כ כתוב וְאַחַר הָרוּחַ רֵעַשׁ דְּכָתִיב, שהיא הקליפה השניה שהיא ענן גדול והראיה שאחר הרוח בא הרעש שכתוב בפסוק (יחזקאל ג) וְתִשָּׂאֲנִי רוּחַ וְאָשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רֵעַשׁ גָּדוֹל. הרי רעש אַבְתָּרִיה דְּרוּחַ. הרי שגם ביחזקאל נזכר הרעש אחר הרוח וְאַחַר הָרֵעַשׁ אֵשׁ, שהוא הקליפה השלישית שהיא אש מתלקחת דָּא הוּא דְּכָתִיב (דניאל ז) נְהַר דִּי נֹר נְגִיד וְנִפְק מִן קְדָמוּהִי וְגו'. ומבאר שזהו האש שראה דניאל שכתוב בפסוק נהר דינור נגיד ונפיק וכו' שפירושו שנהר של אש נמשך ויוצא מלפניו והוא גם כן האש שראה אליהו הנביא.

קול דממה דקה זוהי המלכות שמשפיעה לעולמות בי"ע

רַבִּי יִצְחָק אָמַר הֵינּוּ דְּכָתִיב, זהו שכתוב בפסוק אחרי שנזכרו ד' קליפות בתחילת יחזקאל (יחזקאל א) וְדַמּוֹת הַחַיּוֹת מֵרְאִיהֶן בְּנִחְלֵי אֵשׁ בּוֹעֵרוֹת פְּמִרְאָה הַלְּפִידִים דהיינו שאלו החיות הקודש

אור הרשב"י

שהם רוח, רעש, אש, והם כנגד ג' קליפות הראשונות שסובבות את השכינה והטעם שלא הזכיר הפסוק את הקליפה הרביעית שהיא נוגה הוא משום שקליפת נוגה היא דקה ויש בה גם טוב ולפעמים היא נכללת בטוב והיא נחשבת בכלל המוח והפרי (מק"מ).

הרוח רעש לא ברעש ה', ואחר הרעש אש לא באש ה', ואחר האש קול דממה דקה שהיא המלכות וסוד הפסוק הוזה שיש ד' קליפות הסובבות את השכינה שהם רוח סערה, וענן גדול, ואש מתלקחת, ונוגה, והנה הזכיר הפסוק ג' דברים שראה אליהו הנביא לפני השכינה

הלימוד היומי